

UZASADNIENIE

G. P. (1) został skazany następującymi prawomocnymi wyrokami:

I. Sądu Rejonowego w Tomaszowie Mazowieckim z dnia 27 maja 2002 roku w sprawie o sygnaturze akt II K 215/02 za czyn popełniony w dniu 22/23 stycznia 2002 roku wyczerpujący dyspozycję art. 279 § 1 kk, za który na podstawie art. 279 § 1 kk i art. 33 § 2 kk orzeczono karę 1 rok i 6 miesięcy pozbawienia wolności której wykonanie warunkowo zawieszono na okres próby wynoszący 5 lat oraz karę 60 stawek dziennych grzywny przyjmując kwotę 10 złotych jako wartość jednej stawki dziennej, przy czym na poczet orzeczonej kary grzywny zaliczono okres tymczasowego aresztowania w wymiarze 30 dni od 23 stycznia 2002 roku do 21 lutego 2002 roku uznając karę grzywny za wykonaną, a następnie postanowieniem Sądu Rejonowego w Tomaszowie Mazowieckim z dnia 16 maja 2005 roku w sprawie o sygnaturze akt II Ko 540/05 utrzymanym w mocy postanowieniem Sądu Okręgowego w Piotrkowie Trybunalskim z dnia 20 lipca 2005 roku w sprawie o sygnaturze akt IV Kzw 324/05 zarządzono wykonanie orzeczonej kary pozbawienia wolności, a następnie postanowieniem Sądu Rejonowego w Tomaszowie Mazowieckim z dnia 12 września 2005 roku na poczet zarządzonej kary pozbawienia wolności zaliczono okres tymczasowego aresztowania od 23 stycznia 2002 roku do 09 maja 2002 roku, a skazany odbywał karę pozbawienia wolności od dnia 29 kwietnia 2010 roku, po czym postanowieniem Sądu Okręgowego w Bydgoszczy z dnia 29 listopada 2010 roku w sprawie V Kow 4524/10/wz został warunkowo przedterminowo zwolniony z odbycia reszty kary z dniem 29 listopada 2010 roku, a następnie postanowieniem Sądu Okręgowego w Piotrkowie Trybunalskim z dnia 27 maja 2011 roku w sprawie III Kow 356/11/owz odwołano warunkowe przedterminowe zwolnienie i zarządzono wykonanie reszty nieodbytej kary,

II. Sądu Rejonowego dla Łodzi-Śródmieścia w Łodzi z dnia 20 czerwca 2002 roku w sprawie o sygnaturze akt VI K 71/02 za czyn popełniony w dniu 14 listopada 2001 roku wyczerpujący dyspozycję art. 280 § 1 kk, za który na podstawie art. 280 § 1 kk i art. 33 § 2 kk orzeczono karę 2 lata pozbawienia wolności, której wykonanie warunkowo zawieszono na okres próby wynoszący 5 lat i karę 60 stawek dziennych grzywny przyjmując kwotę 10 złotych za wysokość jednej stawki dziennej, przy czym na poczet orzeczonej kary grzywny zaliczono okres zatrzymania od 14 listopada 2001 roku do 15 listopada 2001 roku, a następnie postanowieniem Sądu Rejonowego w Tomaszowie Mazowieckim z dnia 31 maja 2005 roku w sprawie II Ko 531/05 utrzymanym w mocy postanowieniem Sądu Okręgowego w Piotrkowie Trybunalskim z dnia 17 sierpnia 2005 roku w sprawie IV Kzw 377/05 zarządzono wykonanie orzeczonej kary pozbawienia wolności,

III. Sądu Rejonowego dla Łodzi-Śródmieścia w Łodzi z dnia 15 marca 2005 roku w sprawie o sygnaturze akt VI K 53/05 za czyn popełniony w dniu 12 marca 2004 roku wyczerpujący dyspozycję art. 279 § 1 kk, za który na podstawie art. 279 § 1 kk i art. 33 § 2 kk orzeczono karę 3 lata pozbawienia wolności, której wykonanie na podstawie art. 343 § 2 pkt. 2 k.p.k. warunkowo zawieszono na okres próby wynoszący 6 lat oraz karę 50 stawek dziennych grzywny przyjmując kwotę 10 złotych za wysokość jednej stawki dziennej, przy czym postanowieniem Sądu Rejonowego dla Łodzi-Śródmieścia w Łodzi z dnia 15 stycznia 2007 roku zarządzono wykonanie zastępczej kary pozbawienia wolności za nieuiszczoną grzywnę w wymiarze 25 dni, a następnie postanowieniem Sądu Rejonowego w Tomaszowie Mazowieckim z dnia 9 czerwca 2011 roku w sprawie II Ko 826/11 zarządzono wykonanie orzeczonej kary pozbawienia wolności, przy czym skazany rozpoczął odbywanie ww. kary pozbawienia wolności w dniu 10 grudnia 2014 roku,

IV. Sądu Rejonowego dla Łodzi-Śródmieścia w Łodzi z dnia 21 czerwca 2005 roku w sprawie o sygnaturze akt XIX K 2/05 za czyn popełniony w dniu 20 marca 2004 roku wyczerpujący dyspozycję art. 279 § 1 kk w zw. z art. 13 § 2 kk w zw. z art. 279 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk w zw. z art. 12 kk, za który na podstawie art. 14 § 1 kk w zw. z art. 279 § 1 kk w zw. z art. 11 § 3 kk orzeczono karę 1 rok i 5 miesięcy pozbawienia wolności, której wykonanie warunkowo zawieszono na okres próby wynoszący 3 lata i na podstawie art. 33 § 2 kk karę 40 stawek dziennych grzywny przyjmując kwotę 10 złotych za wysokość jednej stawki dziennej, przy czym na poczet orzeczonej kary grzywny zaliczono okres zatrzymania w dniu 20 marca 2003 roku, a następnie postanowieniem Sądu Rejonowego dla Łodzi-Śródmieścia w

Łodzi z dnia 24 stycznia 2012 roku w sprawie Ko 6742/11 zarządzono wykonanie zastępczej kary pozbawienia wolności za nieuiszczoną grzywnę,

V. Sądu Rejonowego w Tomaszowie Mazowieckim z dnia 17 kwietnia 2015 roku w sprawie o sygnaturze akt II K 1158/14 za czyn popełniony w dniu 29 stycznia 2011 roku wyczerpujący dyspozycję art. 278 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk, za który na podstawie art. 278 § 1 kk orzeczono karę 6 miesięcy pozbawienia wolności

Sąd Rejonowy w Tomaszowie Mazowieckim wyrokiem łącznym z dnia 28 października 2015 roku w sprawie II K 484/15:

1. na podstawie art. 85 k.k., 86 § 1 k.k. w zw. z art. 19 ust. 1 Ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o zmianie ustawy – Kodeks karny oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 20 marca 2015 r. poz. 396) za przestępstwa opisane wyrokami w punktach **I** i **II** orzekł wobec skazanego G. P. (1) karę łączną 3 lat pozbawienia wolności i karę łączną grzywny 100 stawek dziennych przyjmując wartość jednej stawki na kwotę 10 złotych,

2. na podstawie art. 577 k.p.k. na poczet orzeczonej w punkcie 1 kary łącznej pozbawienia wolności zaliczył okres odbywania kary w sprawie II K 215/02 Sądu Rejonowego w Tomaszowie Maz. od dnia 29 kwietnia 2010 roku do dnia 29 listopada 2010 roku oraz okres od dnia 23 stycznia 2002 r. do dnia 09 maja 2002 r.,

3. wyroki opisane w punkcie I i II w części dotyczącej kar pozbawienia wolności i grzywny uznał za pochłonięte niniejszym wyrokiem łącznym, a w pozostałym zakresie pozostawił do odrębnego wykonania;

4. na podstawie art. 572 kpk. umorzył postępowanie w części dotyczącej wydania wyroku łącznego obejmującego prawomocne skazanie w sprawach VI K 53/05 Sądu Rejonowego dla Łodzi-Śródmieścia w Łodzi opisane w punkcie III niniejszego wyroku, XIX K 2/05 Sądu Rejonowego dla Łodzi-Śródmieścia w Łodzi opisane w punkcie IV niniejszego wyroku i II K 1158/14 Sądu Rejonowego w Tomaszowie Mazowieckim opisane w punkcie V niniejszego wyroku;

5. zasądził od Skarbu Państwa na rzecz adwokata M. P. kwotę 147,60 złotych tytułem nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej skazanemu G. P. (1) z urzędu;

6. nie pobierał opłaty a wydatki poniesione w sprawie przejął na rachunek Skarbu Państwa.

Powyższy wyrok został zaskarżony w części dotyczącej rozstrzygnięcia zawartego w pkt 1 wyroku przez obrońcę skazanego. Apelacja wywiedziona z treści art. 438 pkt 4 kpk zarzuciła rażąca niewspółmierność orzeczonej kary łącznej, albowiem winna być zastosowana zasada pełnej absorpcji.

W konkluzji obrońca skazanego wniósł o zmianę zaskarżonego orzeczenia i orzeczenie kary łącznej 2 lat pozbawienia wolności.

Na rozprawie 19 lutego 2016 roku:

Obrońca z urzędu skazanego popierał wniesioną skargę apelacyjną i wnioski w niej zawarte, nadto wniósł o zasądzenie zwrotu kosztów nieopłaconej pomocy prawnej świadczonej skazanemu z urzędu w postępowaniu odwoławczym na rzecz adw. M. P..

Prokurator wniósł o nieuwzględnienie apelacji obrońcy z urzędu skazanego i utrzymanie w mocy zaskarżonego wyroku łącznego.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacje obrońcy skazanego G. P. (1) jest bezzasadna.

Chybiony jest bowiem jedyny podniesiony w apelacji zarzut związany z rażąca niewspółmiernością orzeczonej kary łącznej i z brakiem zastosowania zasady pełnej absorpcji przy łączeniu kar jednostkowych.

Sąd Rejonowy słusznie zastosował przy wymiarze orzeczonej kary łącznej pozbawienia wolności zasadę mieszaną (zwaną zasadą asperacji) i należycie to uzasadnił. W sprawie sygn. VI K 71/02 G. P. (1) został skazany za czyn z art. 280 § 1 kk, którego dopuścił się 14 listopada 2001 roku, natomiast w sprawie sygn. II K 215/02 za czyn z art. 279 § 1 kk, którego dopuścił się z 22 na 23 stycznia 2002 roku. Wskazać należy, iż wymierzając karę łączną, stosuje się zwykle dyrektywy karania, a zwłaszcza słuszności i celowości, wyrażane przez związek przedmiotowy i podmiotowy zachodzący między poszczególnymi przestępstwami. Priorytetową zasadą wymiaru kary łącznej powinna być zasada asperacji, natomiast oparcie wymiaru tej kary na zasadzie kumulacji lub absorpcji traktować należy jako rozwiązanie skrajne, stosowane wyjątkowo i wymagające szczególnego uzasadnienia (po. wyrok Sądu Apelacyjnego w Krakowie - II Wydział Karny z dnia 9 czerwca 2015 r. II AKa 101/15). Sąd meriti w zaskarżonym wyroku orzekł karę 3 lat pozbawienia wolności oraz karę grzywny 100 stawek dziennych przy przyjęciu jednej stawki na kwotę 10 złotych. Podkreślić należy, iż w aspekcie ugruntowanego orzecznictwa Sądu Najwyższego w zakresie zasad wymiaru kary i środków karnych wypływa z niego konkluzja, iż zmiana kary w instancji odwoławczej nie może nastąpić w każdym wypadku, w którym jest możliwa wedle własnej oceny Sądu Odwoławczego, lecz wtedy tylko, gdy kara orzeczona nie daje się zaakceptować z powodu różnicy pomiędzy nią a karą sprawiedliwą, różnicy o randze zasadniczej i rażącej (vide: wyrok Sądu Najwyższego z dnia 2 lutego 1995 roku, KZS 4/96 poz. 42; wyrok Sądu Najwyższego z dnia 4 lipca 1972 roku, V KRN 230/72, niepublikowany). Podzielając powyższy pogląd Sądu Najwyższego, Sąd Okręgowy zważył również, iż rażąca niewspółmierność kary określona w art. 438 pkt 4 k.p.k. zachodzi wówczas, gdy na podstawie ujawnionych okoliczności, które powinny mieć zasadniczy wpływ na wymiar kary, można przyjąć, iż zachodzi wyraźna różnica pomiędzy karą wymierzoną przez Sąd I instancji, a tą, jaką należałoby wymierzyć w instancji odwoławczej w następstwie prawidłowego zastosowania dyrektyw wymiaru kary przewidzianych w art. 53 k.k. w zw. z art. 56 k.k. oraz zasad ukształtowanych przez orzecznictwo Sądu Najwyższego.

Zdaniem Sądu Odwoławczego Sąd Rejonowy prawidłowo uwzględnił całokształt okoliczności rzutujących na wymiar orzeczonej wobec skazanego G. P. (2) łącznej kary pozbawienia wolności. Uznać zatem należy, że sąd pierwszej instancji należycie ustalił i ocenił okoliczności podmiotowe dotyczące osoby sprawcy, jak również prawidłowo umotywowował rodzaj zaistniałego między przestępstwami związku podmiotowo-przedmiotowego mającego wpływ na wybór zasady kształtowania kary łącznej pozbawienia wolności.

W rozpoznawanej sprawie, związek zachodzący pomiędzy przestępstwami jest umiarkowany i nie zachodzą przesłanki zastosowania zasady pełnej absorpcji. Nawet gdyby taki związek istniał to zgodnie z utrwalonym w orzecznictwie poglądem (OSNKW 1974 poz.89) nawet związek przedmiotowy wyrażający się w podobnym sposobie działania i podobnej kwalifikacji prawnej czynów nie przemawia sam przez się za stosowaniem absorpcji kar przy wymiarze kary łącznej, jeżeli każdy z przypisanych czynów odznacza się znacznym stopniem szkodliwości społecznej i z tej racji okoliczność popełnienia ich w zbiegu realnym nie powinna pozostawać bez żadnego wpływu dla określenia dolegliwości, jaką ma ponieść skazany za zbiegające się przestępstwa.

Mając na uwadze powyższe wskazać należy, że Sąd meriti prawidłowo zastosował zasadę asperacji przy łączeniu kar jednostkowych pozbawienia wolności orzeczonych wobec skazanego G. P. (2) określając wymiar kary łącznej na 3 lata pozbawienia wolności, w sytuacji gdy mógł wymierzyć karę łączną do 3 lat i 6 miesięcy. Wymierzając karę łączną sąd ten rozważył również czy okoliczności zaistniałe już po wydaniu poprzedniego wyroku łącznego. Wobec powyższego stwierdzić należy, że w przedmiotowej sprawie nie wystąpiły tego typu okoliczności, które rzutowałyby na orzeczenie łagodniejszej kary łącznej pozbawienia wolności w postępowaniu odwoławczym.

Z powyższych względów orzeczono jak w części dyspozytywnej wyroku.

Koszty nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej skazanemu w postępowaniu odwoławczym zasądzono na rzecz obrońcy z urzędu na podstawie Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 roku w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz. U. Nr 163, poz. 1348 ze zm.). Jednocześnie Sąd Okręgowy w Piotrkowie Trybunalskim zwolnił

skazanego od wydatków poniesionych w postępowaniu odwoławczym na podstawie art. 624 § 1 kpk, kierując się jego ciężką sytuacją finansową (odbywa karę pozbawienia wolności).